

HỘI NHÀ MÁY XÂY LỬA VIÊN-ĐÔNG

(Rizeries d'Extrême-Orient)

HỘI NHẤT DANH VỐN HƠN 25 TRIỆU QUAN TIỀN LANGSA ĐỀU ĐỒNG TẤT SỔ
Ở TẠI SAIGON, ĐƯỜNG BELGIQUE, MÓN BÀI SỐ 15. — NHÀ MÁY XÂY VÀ KHO TRỮ Ở TẠI CHOLON

CỔ PHÒNG VIỆC RIÊNG LO VỀ CHUYỆN LỬA

MUA LỬA VÀ LÃNH BÀN LỬA — GIỮM TIỀN LỬA VÀ THIỆP LỬA — LÃNH LỬA GỒI KHO

TRƯỚC KHI BÁN LỬA xin hỏi bản hiệu; nếu vị điền chủ nào mắc đi không đồng thì viết thư cho bản hiệu sẽ đến viếng mà bán luôn. — MUỐN HỎI CHI THỈ BỒN HI,

SẢN LONG CẤT NGHĨA CHO HẾT.

CỔ ĐIT HÀNG NGÀNH TẠI CẦN THƠ và có lập hành mua lửa nơi các chỗ thị-tư.

Trung-hoa Cách-mạng

(Tiếp theo)

Hội Tham-nghị viện đang lúc bàn cãi, kể có Ngô-dinh-Phương đại-biểu giao các điều ưu đãi nhà Thanh đến, xin nhờ nghị-viên công nghị. Các thầy hội-viên dẹp các việc lại, chờ lòng quyết chí bàn nghị các điều là thứ nhất. Lật ra thấy câu đầu nói rằng: (Giáp) quan hệ về các điều ưu đãi Đại-Thanh Hoàng-đế.

Cả thầy nghe mấy chữ đó thì nói rùm lên rằng: Vua nhà Thanh thời vị ấy là nhà Thanh mất rồi, mà còn đại đại. (Là giận hai chữ đại Thanh không rõ là chỉ hết thấy). Có một người nói: Vua Thanh thời vị ấy rồi sau sẽ tính. Có một người nói: chữ thời không bằng chữ tồn. Cả chúng bằng lòng, bên sườn câu đầu lại là: quan hệ các điều ưu đãi vua Thanh tồn vị. Sửa tựa rồi xem tiếp theo.

Điều thứ nhất: Đại-Thanh Hoàng-đế tồn vị ấy để hoài chẳng cùng. Quốc-dân đối với Đại-Thanh Hoàng-đế đều phải tôn sùng kính lễ, cũng bằng như các nước quân chủ vậy.

Cả chúng lại nói: Không đồng không đồng! Vua Thanh tồn vị rồi là Quốc dân ta còn tôn sùng nổi gì nữa. Bên sườn lại rằng: Vua Thanh tồn vị rồi, tồn vị cũng không khác gì, lấy là đại Vua các nước ngoài mà đại.

Điều thứ hai: Đại-Thanh Hoàng-đế mỗi năm phải dùng lễ làm lễ bốn trăm muôn lượng bạc, không đồng bất cứ thứ nào, như có lễ chỉ khác thì Quốc dân cũng phải chịu.

Cả chúng bàn kỹ cái lượng lại đồng là bốn trăm muôn đồng, rồi sửa điều ấy lại rằng: Vua Thanh tồn vị rồi mỗi năm dùng lễ cho bốn trăm muôn đồng, còn lễ chỉ khác chịu.

Điều thứ ba: Nội cung điện hoặc Hy-hóa-viên tại Đại-Thanh Hoàng-đế muốn ở đâu thì ở, Thị-vệ, Hộ-quân, và quan binh trong cung thì cũng để dùng như thường.

Cả chúng nói: Vua Thanh đã thời vị thì không đồng ở lâu trong cung. Một nghị-viên nói: cho dời ra Hy-hóa-viên mà ở. Một nghị-viên nói: Hy-hóa-viên là chỗ qui mô rộng rãi, cung điện không-chỗ, nếu cho nó ở là xung sướng cho nó quá.

Cả chúng nói: ta đã chịu ưu đãi thì cũng nên để cho người dưng là phải, rồi sửa lại rằng: Vua tồn vị rồi thì ở ở nơi cung điện, rồi phải dời ra Hy-hóa-viên mà ở, cho thị-vệ như thường.

Điều thứ tư: Tôn miếu lang tâm hằng để phụng tự, do Dân-quốc phải bảo hộ, phải dùng quan binh, như các Hoàng-đế cùng yết lan tâm, hao tốn bao nhiêu Dân-quốc phải chịu.

Cả chúng nói: Vua Thanh yết lan tâm mà Dân-quốc chịu tốn thì gì, nếu vua mượn tên di yết lan rồi du hí hoải, dân-quốc họ nào mà chịu. Bên cải lại là: nhà Thanh tồn vị rồi, dù tồn miếu lan tâm thì dân-quốc bảo hộ.

Điều thứ năm: Lăng Đức-tôn-sùng làm chưa rồi thì phải làm như cũ, mà sự tốn hao ấy dân-quốc phải chịu.

Điều thứ sáu: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ bảy: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ tám: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ chín: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ mười: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Và vua Thanh tồn vị ở nơi Hy-hóa-viên đáng lẽ bỏ Cẩm-vệ quân hết, nếu bỏ ra thì chúng nó sẽ sanh trởm cướp phá hại dân lành, sửa lại Cẩm-vệ quân lương-hương như cũ, mà phải theo dân-quốc điều chế. Đem khoản thứ chín lại làm khoản thứ tám.

(L) quan hệ các điều ưu đãi Hoàng-đế.

Khoản thứ nhất: Vương-công thế tước cứ y theo cũ, đều dùng truyền tập mà khi phong tập thì dùng sách của Hoàng-đế.

Cả chúng nghị lại rằng: Hoàng-tộc sửa lại là Thanh-tộc, rồi dùng hai câu đầu, còn bao nhiêu bỏ hết.

Khoản thứ hai: Hoàng-tộc đối với công-quyền của quốc-dân đồng đẳng. Cả chúng thêm lại là Thanh-hoàng-tộc đối với Trung-hoa dân-quốc công-quyền và tự-quyền cùng quốc-dân đồng đẳng.

Khoản thứ ba: Hoàng-tộc tư-sắc cả thầy phải bảo hộ, khoản này không sửa.

Khoản thứ tư: Hoàng-tộc miếu khuân. Khoản này cũng không sửa, duy thêm một chữ Thanh trên chữ hoàng nữa mà thôi.

Sau sẽ tiếp theo.

V. H.

Về nghị bên Pháp-quốc

Những quan Tham-biện sau này sẽ về nghị bên quốc-quốc: MM. Striedter, chủ-tính Châu-dục, De Tastes, Xá-Tây Cholon, Lebrun, chủ-tính Cánh-thơ, Buissière, chủ-tính Sóc-trăng và Gallois Montbrun chủ-tính Bentre, Caillard, chủ-tính Giadinh và Faure chủ-tính Travinch.

Nếu tiếng phong-văn chẳng làm thì M. Renault, chủ-tính Tân-an sẽ xuống thế cho ông Lebrun tại Cánh-thơ hoặc thế ông Buissière, tại Sóc-trăng, còn hạt Tân-an thì có M. Royer ở Rachigla lên thế cho ông. M. Bartholi sẽ thế ở Chaudoc, còn M. Gazano sẽ thế cho ông De Tastes tại Cholon. Còn thế cho ông Gallois-Montbrun thì có ông Tholance Armand, hiện đang ngồi chủ-tính Baria.

Điều thứ năm: Lăng Đức-tôn-sùng làm chưa rồi thì phải làm như cũ, mà sự tốn hao ấy dân-quốc phải chịu.

Điều thứ sáu: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ bảy: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ tám: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ chín: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ mười: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ mười một: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

Điều thứ mười hai: Phạm thuộc tư-sắc lại một chút là: rảnh rồi sẽ làm, có tồn bao nhiêu do Dân-quốc phải chịu.

nên mới kêu cậu ta bằng con chó mà mắng, chẳng lẽ cậu ta đã không tuân lời thầy, mà lại còn nói trả lại với thầy, cũng kêu thầy bằng con chó..... thầy mắng nó con heo nó cũng nói thầy lại con heo..... Tôi thấy sự bất bình như vậy lật đật chạy lên kêu ông đốc mà thưa, ông vừa xuống tới lớp thì gặp nó vát đá mà liệng thầy nên ngài mới đánh cậu ta rất nhiều và đuổi cậu ta ra khỏi trường. Từ ấy đến nay thì tôi thường gặp cậu ta nhiều khi bắt bực vô cùng, nên có lúc tôi động lòng mà có khi cũng giúp đỡ cậu ta cơm cháo vậy.

Bố, ông nghĩ thử coi, chuyện này có nên vì luân thường mà kêu ca cho chữ vớ học sanh lấy đó mà làm gương soi mình cùng chăng? vì tên học trò phân sư này, sánh lại với thầy xưa và mấy cậu của ông nói đó nó khác xa là bao nhiêu.

Cười thay đương đời, ngán thay cho cuộc vắn-mình!

Trần-ngọc-Hương (Sadec).

Đờn bà để làm việc gì?

Độc L. T. T. V. số 1.619 thấy có mấy câu hỏi như vậy:

« Gái nhà ta có chồng rồi mà có làm chỉ lách cho chồng chẳng? »

Nếu không:

1. Đi chợ nấu cơm (có đầu bếp)

2. May vá (có thợ may mượn)

3. Quên áo cho chồng (có thợ giặt ủi)

4. Làm việc nhà (có chồng thay thế)

5. Coi sóc việc nhà (có trẻ ở)

6. Khi có con khóc nuôi (mượn vú)

Tôi lấy làm khâm phục mấy câu hỏi đó quá. Vậy tùy theo sự thấy biết của họ mà trả lời, tôi chẳng ngại lời họ kêu gọi xin hỏi đáp lại cái câu « đờn bà để làm việc gì » để quí độc-giả xem chơi giải muộn.

Đờn bà, người mà việc nói ở trên kia, đều có người thay chơn thế tay, mà lãnh làm trọn các việc, người đờn bà cũng chưa phải là đã ra thân vô dụng ở đâu. Nếu ai biết xét phận liêu yếu đạo thì xét giùm cho cậu ta, thì đờn bà, chẳng những đờn ông phải yêu mến mà thôi, lại còn phải quý trọng như một vật rất báu, rất quý tiền của là khác.

Tôi xin nói trước hết đờn bà để làm cái việc gì. A, cái việc gì ra con nít có phải từ tiền ở đâu, có phải ai muốn có cái máy ấy cũng được hay sao? Mỗi lần sanh một đứa con có phải để dùng gì, cái câu: đờn ông đi biển có đôi, đờn bà đi biển có một mình, cũng đủ làm chứng chắc cho bọn, Quên-xoa chúng tôi.

Đờn bà để làm một cái việc gì nữa, để lý lách một cái việc gì trong nhà, để giúp vui cho đờn ông trong lúc đêm thanh canh vắng.

Đờn bà để làm một việc gì nữa, để lý lách một cái việc gì trong nhà, để giúp vui cho đờn ông trong lúc đêm thanh canh vắng.

Đờn bà để làm một việc gì nữa, để lý lách một cái việc gì trong nhà, để giúp vui cho đờn ông trong lúc đêm thanh canh vắng.

Đông-pháp thời-sự

GIÁ BẠC

ho Nhà-nước..... 101.60

An-hàng Đông-Pháp..... 10 60

An-hàng Hongkong..... 10 60

Shanghai..... 10 60

Chartered..... 10 60

te Cierance de la Banque

industrielle de Chine..... 10 60

GIÁ LỬA

Lửa chõ đến nhà-máy Cholon (mất

10) mỗi tạ 100 kilo

Vinhlong..... 6 20 > 6 30

Gocong..... 6 20 > 6 30

Baixau..... 6 25 > 6 35

Bacien..... 6 30 > 6 35

Giá thường bực

trung..... 6 25 > 6 35

KHÁCH-THỰC-CÙNG GIÀN

Cholon. — Tên khách-tru Lư-Kien ở Bình-Tây có mượn của hãng tàu Thái-Thuyền một chiếc tàu để chạy đường Hậu-giang lên Cholon. Những khách-tru ở mấy tỉnh Châu-dục, Long-xuyên và Cánh-thơ mới tới tiền cho Lư-Kien bỏ hàng đem nơi mấy tỉnh khác quen biết ở Cholon. Lư-Kien bỏ hàng mà không trả tiền vì vậy mà chẳng bao lâu mấy tên khách-tru ở mấy tỉnh Châu-dục được toa của tàu khiếu gọi xuống mà đòi tiền nữa.

Chữ hãng tàu Thái-Thuyền hay việc tác tự như vậy nên vào đơn mà thừa tên Lư-Kien, và tên Lư-Kien cũng thừa thiệt tại bởi rằng nó có một cái tiền là 1700 s. Vì tội gạt người lấy của nên Lư-Kien (bị gọi là Lư-Kien) bị giải lên Tòa để chờ ngày phán xử.

RỦI VỀ XE HƠI

Cángan. — Bữa 7 Janvier, M. Trần-thế-Đại, 54 tuổi, Diên-chủ ở Ba-dông đi Trá-vinh bởi 2 giờ chiều, đi xe nhà số C. 2254. Có tên Lê-văn-Quận, 42 tuổi cầm lái. Khi xe chạy vào tới nhà Báo-sáng Cángan, xảy có một đứa con gái, 6 tuổi, tên Trần-Liên ở dưới ruộng bước lên đường và chạy ngang qua trước mặt xe và chạy tới. Tên xe-phương báo bẻ bánh mà tránh đứa nhỏ, song cái xe bẻ bánh chồm chồm con gái nằm chôn cho nó phải tử nạn. M. Trần-thế-Đại đang đứng chờ đợi con gái ấy thì thấy nó bị một vết bầm máu rất nặng và nhiều vết khác trong chân thân.

Đi-thị-Nó là mẹ con nó ấy chạy đến và bỗng nó vô nhà, kể ông C. cũng tới nơi, ông bên đây đem nó vô nhà-thương điều- trị.

M. Trần-thế-Đại hứa sẽ chịu tiền cơm thuốc cho nó.

CON ĐAO VÔ TÌNH

Vinh. — Chiều hôm nọ, có một cái xe-kéo chở hai người con gái có hơn trăm người chạy theo sau, hồi ra mới biết rằng: hai cô gái vốn là hai cô hồng-lầu bị một tên trai rất trẻ dùng dao đâm vào tinh mà đâm vào mình hai cô ấy mới có một vết. Một cô bị thương ở nơi bụng và một cô thì bị thương ở cánh tay.

Chẳng rõ hai cô ấy vào nhà-thương điều- trị có thoát khỏi đau tại nạn hay không, mà nghĩ đến loại dao oan nghiệt kia cũng vô tình quá đi.

ĐÓN ĐƯƠNG GIẾT CỬA

Thái-thành. — Bữa 8 Janvier hồi 5 giờ rưỡi tên khách Lý-Pho, 19 tuổi đi một người anh em bạn của nó là Lam-Cu đến dự tiệc.

Khi đi ngang một khoản đường vắng vẻ rậm rạp thì tình hình họ bị ai đánh một người trong cánh tay. Nó coi lại thì là tên Xanh, mà tên ấy còn muốn đánh tới thêm nữa. Tên Lý-Pho thấy bị giết cây thì tên Xanh rút dao ra mà đâm nhắm đầu tên khách ấy.

Muốn tránh lưỡi dao, rồi vấp té, tên Xanh thấy tên Lý-Pho bị thương thì tên Xanh rút dao ra mà đâm nhắm đầu tên khách ấy.

Tên Lý-Pho bị thương rất nặng, tên Xanh rút dao ra mà đâm nhắm đầu tên khách ấy.

KHÔNG THƯƠNG ĐỒNG LOẠI

Hơn-quân. — Tại vườn trồng cao-su ở Lệ-ninh mới xảy ra một vụ án mạng là tên cướp-rừng Bại-văn-Sang dùng roi gần-hồ mà đánh tên cu-li Nguyễn-Ho rất nặng, trong 2 bữa tên ấy chịu không nổi mà phải bỏ mình.

Ông chủ vườn cao-su có đánh giấy thép cho ông C. và quan thầy thuộc Hòn-quân hay nên hai người ấy lên lấy án-kết và mở tờ thi ra mà khám nghiệm thì thấy rõ ràng tên Bại-văn-Sang đánh mà chết.

ĐUỐC ĐUỐC ĐÀ

Quảng-bình. — Một đây có một người kia bắt được một con bướm đậu trên cây khế đang sau vườn mình thì rất lạ. Hai cái cánh to bằng 2 cái quạt lớn sắc hồng hồng, xen lẫn sắc trắng như nhũ ngọc, coi đẹp vô cùng. Trên đầu có 2 cái vòi rất dài. Bất ngờ được cái giò thì nó đã ra một con bướm con, so sánh với bướm mẹ thì một nửa một nửa.

Giống bướm này không biết sanh trưởng tại xứ nào, mà xưa nay chưa ai từng thấy. Có nhiều người thấy thì kêu là bướm bà, song đó là dấu hiệu của ta cũng không nên bàn đến.

THAM TRẠNG

Saigon. — Bữa 11 Janvier hồi 6 giờ người ta có thấy một người nằm chết tại một thung lũng gần xa-lô Saigon. Lúc trong mình thì một hay là tên thợ sơn Bội-văn-Tiên 36 tuổi, không rõ nhà cửa ở đâu, và có lẽ vì ghen-â-phiên mà bỏ mình. Quan thấy khám nghiệm rồi dạy chôn.

THÁI KHON QUÁ

Hố-dong. — Một nhà phú-hào ở làng Khương-chung thuộc huyện Hoàng-long tỉnh Hà-dông, mới vài mươi năm nay có nuôi được một con trâu cực khôn. Có một đêm toàn cướp vào nhà ông phú-hào này, lấy hết đồ đạc, một thùng kẻ cướp vào thêu của chúng dất trâu ra, trâu ra đến sân thấy kẻ cướp đương rồi rít, thừng lấy cái op, thừng vát cái kia, trâu hết sức vùng vẫy, trước chúng thêu dất cho nó, sau đuổi đánh cả lũ kẻ cướp một cách rất hung hăng, thêu nào thêu ấy phải bỏ cả đồ đạc lại, mà chạy tháo thân. Thành ra toàn cướp không được nào lấy được cái gì cả, mà nhiều đứa bị thương. Từ đó ông phú-hào rất yêu đương con trâu, sai người dọn dẹp chỗ ở cho sạch sẽ, ngày nắng quí hay ngày râm, không bỏ bất cứ bữa nào nhúc, biệt đãi một cách tử tế hơn các giống vật khác, tới đến trâu vào chuồng không buộc dây không đóng cửa chuồng, là có 5 giáo quyền cho trâu giữ kẻ trộm. Từ ngày chuồng trâu không đóng cửa, kẻ trộm không dám vào đêm đến nữa. Lại một lần nữa một toán cướp kéo đến, dùng vác xung quanh con trâu, chực chờ xua đuổi con trâu ra nơi khác, để lấy của, nhưng trâu hết sức chống cự đuổi đánh mỗi đứa chạy lại một nơi. Chủ nhà càng dấy tỏ lòng bực giận, nhào nhấc chạy trốn hết cả, chỉ có một mình trâu ở con-dam đánh lại với kẻ cướp, không đưa nào lấy được một tí gì. Khi kẻ cướp phải tháo chạy, trâu đuổi mãi ra đồng, thêu nào thêu ấy ngã lết lết, chạy mất hồn mất vía.

Lúc quan cướp đã ra, chủ nhà về thấy đồ đạc không mất gì, mà trâu thì mất, cả nhà đều đờn đờn, thương hại con trâu có nghĩa-khi ở con-dam, tưởng không thoát khỏi quân hung dữ ấy. Được một giờ đồng hồ thấy trâu ở đầu chạy về, ban làm khiếp hãi, bắt trâu về nhà, trông thấy trâu đầy máu, cả nhà đều mừng rỡ ra đón. Trâu đứng gần ông chủ-nhân, ngẩng đi ngẩng lại, cúi lên cúi xuống hình như có ý muốn nói rằng: tôi đã hết sức đuổi được quân cướp phải chạy cả rồi, xin ông đi nghỉ không phải lo nữa. Từ đó ông chủ-nhân lại biệt đãi trâu một cách tử tế hơn trước: nuôi mãi đến già, đến khi trâu chết thì cả nhà thương tiếc, tống táng tử tế.

Làm người ăn cơm của chủ mà không có nghĩa với chủ, gặp khi chủ mắc họa-nạn không biết cứu giúp, thì chẳng xứng hổ với con trâu này làm gì!

Lời rao cần kíp

Kính cáo cùng chư-vị khản-quan xin để ý giùm: về sự trả tiền nhứt-trình hay là tiền dưng Lót-Rao cho bốn-bảo, nhiều ít chẳng hạn, thì phải nài cho dạng cái biên-lai bằng chữ in có đóng con dấu hiệu của bốn-bảo và ký tên Nguyễn-kim-Dinh ở dưới, bằng không phải vậy thì chư khản-quan chờ khà giao số bạc, vì sau rồi bốn-bảo không nhñn nhận.

Cần cáo, Nguyễn-kim-Dinh.

Ở gần chợ mới Saigon.

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

ĐÓNG-NAM-MỸ

Xin ghé mắt !!!

TÀI-PHÁT KHÁCH LÃU

Của M. THIÊN-XAO đi KHÁ KHốch quí ông quí bà, quí thầy quí cô, cũng lục-châu quân-tử đứng rõ.

Bấy lâu nay tôi chọn nghề sự chế khéo chế cách của khách lâu, nên nay tôi chẳng ngại hao tổn rằng sức lực ra một cái phòng-ngủ hiệu. Tài-PHát Khách-Lão ở tại đường Tống-dốc-Phương món bài số 41 và 45 Cholon, phòng vị rất thanh khiết lại sáng sủa, và mát mẻ lắm, tiện phòng tới tỉnh mát mẻ hơn các nơi, cũng trẻ sai vật (boy) đều đồ khố, quí khách nghỉ nơi phòng đều được vừa ý.

Quí khách thưa: đi đến Cholon xin ghé lại. Tài-PHát Khách-Lão ở tại đường Tống-dốc-Phương món bài số 41 và 45 Cholon, phòng vị rất thanh khiết lại sáng sủa, và mát mẻ lắm, tiện phòng tới tỉnh mát mẻ hơn các nơi, cũng trẻ sai vật (boy) đều đồ khố, quí khách nghỉ nơi phòng đều được vừa ý.

Vậy xin mời quí ông quí bà, quí thầy quí cô, thưa lúc rảnh việc xin dời ghế ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghinh thăm trọng:

Nay kính bạch Chủ-nhơn: THIÊN-XAO đi KHÁ

Gordonmorio Tonkinoise HỢP-THÀNH

PHẠM-VĂN-TAM, Propriétaire 70, Rue Albert 1er, 70. — DAKAO

BẢN SĨ VÀ BẢN LỄ

Làm giấy tây, giấy annam bằng da, và học nhưng, giếp quay da, và quay nhưng đủ kiểu.

Nón lợp bằng nỉ, vải trắng, và vải kaki đủ thứ.

Giấy đàn ông và giấy đàn bà làm sur Mesure rất kỳ công, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Bản hiệu cũng có trữ bán: các thứ chè ở ngoài Bắc mang vào, mùi rất là thơm lắm.

Xin quí khách chiếu cố đến, cần đừng quên chỉ tay bản hiệu xin hết sức làm cho được vui lòng quí khách.

PHẠM-VĂN-TAM, Kính mời.

Trống rảng

QUAN LƯƠNG-Y CONAUD Ở góc đường Chasseloup-Laubat và Pellerin.

Nhờ rằng một cách rất êm ái. Trống rảng bằng sành và rang vàng.

TRAM NAM KHONG PHAI

NHÀ HỌA CHON DUNG NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

53 73, Boulevard de la Somme (NGANG GARE XE LỬA GIỮA CHỢ CỎ) SAIGON

Thợ vẽ tiệm này đã có bằng cấp tối nghiệp nơi trường xảo nghệ, và được 3 cái bằng-cấp Đầu-xảo Hàn-ô; mỗi năm rồi dự cuộc Đầu-xảo thành-Marseille lại được thưởng bằng cấp và Médaille rất xứng đáng. Hình vẽ thiết tỉnh hảo và dễ trăm năm không phai. Chư quí vị muốn vẽ xin gửi hình chụp đến hoặc viết thư hỏi, tiệm này sẽ gửi cho một tờ cáo bạch có biên rõ thước tỉ giá cả và cắt nghĩa phân minh.

